

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118200427
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5118200427.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Bytča, dieťa matky: V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/X, N. a otca: M. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX/XX, N., o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 37P/8/2018-186 zo dňa 21. februára 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 37P/8/2018-186 zo dňa 21. februára 2019 zaviazal otca k povinnosti prispievať na výživu mal. M. sumou 100,- eur mesačne od 1.3.2019, a to do 15. dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje, k rukám matky. Vo zvyšnej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Týmto zmenil rozsudok tamojšieho súdu č. k. 37P/69/2010 - 77 zo dňa 10.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10CoP/5/2011 zo dňa 9.2.2011 v časti úpravy výživného na maloleté dieťa.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že matka podaným návrhom zo dňa 11.1.2018 sa domáhala zvýšenia výživného na sumu 200,- eur od januára 2018 s poukazom na uplynulé obdobie 8 rokov nástupu maloletého dieťaťa na druhý stupeň ZŠ, návštevu rybárskeho a matematického krúžku a s dôrazom na zdravotné ťažkosti dieťaťa s očami a nohami.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že naposledy bolo o výživnom rozhodované rozsudkom tamojšieho súdu č.k. 37P/69/2010-77 zo dňa 10.11.2010; výživné bolo v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10CoP/5/2011 zo dňa 9.2.2011 určené vo výške 85,- eur mesačne od augusta XXXX. V tom čase maloletý nastúpil na základnú školskú dochádzku, nemal žiadne zdravotné ťažkosti. Matka bola evidovaná, nezamestnaná a poberala dávky v hmotnej núdzi 80,- eur mesačne. Otec bol zamestnaný a jeho čistý príjem činil 7.920,- Kč v čistom. Otec bol zdravý, nemal žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Odvtedy došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, čo odôvodňuje zmenu výšky výživného. Maloletý ukončuje druhý stupeň ZŠ, prirodzene vyrástol, v septembri XXXX nastúpi na strednú školu. Maloletý má zdravotné ťažkosti s nohami, vyžaduje ortopedickú obuv, problémy má aj s očami. Venuje sa tiež športovej činnosti, hasičskému krúžku.

Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie konštatoval, že schopnosti a možnosti otca dosahovať príjem vzhľadom na jeho zdravotný stav sa od posledného určenia výživného znížili. Napriek tomu je však nutné konštatovať, že otec absolvoval liečbu, následnú rehabilitáciu, ako aj kúpeľnú liečbu a jeho stav možno považovať za stabilizovaný. Je len otázkou jeho osobného prístupu, či si bude

hľadať pracovnú príležitosť, napr. dočasného alebo čiastkového charakteru (brigádu). Súd má za to, že otec by si mohol nájsť aj nezaťažujúcu prácu v interiéri s možnosťou zmeny polôh, ktoré by jeho zdravotnému stavu vyhovovali. Od otca možno spravodlivo žiadať, aby bol v tomto smere viac aktívny, nevyhovával sa na svoj zdravotný stav, ale sa mu prispôbil a vynaložil úsilie aspoň na dosiahnutie čiastočného príjmu, keďže je jeho zákonnou a morálnou povinnosťou zabezpečiť svoje nezaopatrené dieťa. Nie je spravodlivé, aby väčšina nákladov zabezpečovala iba matka. Súd za primeraný dodatočný príjem, ktorý by otec mohol dosiahnuť, považuje 30 % z minimálnej mzdy 13.350,- Kč určenej v Českej republike (keďže otec je 70 percentný invalid), t. j. sumu 4.000,- Kč. Takto by celkový príjem otca mohol dosiahnuť aspoň 400,- eur. Potom za primerané súd považuje výživné vo výške 20 % z potencionálneho príjmu otca, t.j. 100,- eur zo sumy 400,- eur, aby tak otec kompenzoval skutočnosť, že bytové potreby a osobnú starostlivosť o dieťa zabezpečuje iba jeho matka. Maloletý je adolescent v prudkom vývoji, keď sú najvyššie nároky na stravovanie, pričom v súvislosti s nástupom na strednú školu sa podstatne zvýšia aj jeho náklady. Tieto nemôže hradiť len matka, aj keď u nej došlo k zvýšeniu príjmu. Bolo by to vo vzťahu k nej nespravodlivé, keďže ako jediná vykonáva osobnú starostlivosť o dieťa už dlhodobo. Výživné zvýšil od mesiaca nasledujúceho po rozhodnutí, majú za to, že v doterajšom období otec jednak nepoberal žiaden príjem okrem dávok nemocenského poistenia v rozsahu 6.500,- až 7.500,- Kč mesačne a súčasne jeho stav nebol stabilizovaný, bol vo fáze liečby a následnej rekonvalescencie, a teda nemohol dosahovať dostatočný príjem. Aktuálne však podľa názoru súdu sú jeho ťažkosti v rámci možnosti upravené a otec k tomu môže prispôbiť svoj životný štýl. Pokiaľ otec predkladal ďalšie lekárske správy o ťažkostiach neurologického charakteru, zatiaľ ide len o podozrenie na ochorenie. Súd nečakal ani na výsledok konania o dôchodku v SR, pretože by to predĺžilo konanie a priznanie ďalšieho dôchodku by teoreticky mohlo zakladať dôvod pre ďalšie zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o čom súd môže rozhodnúť na základe ďalšieho návrhu matky. Keďže súd nevyhovet matkinmu návrhu v celom rozsahu, vo zvyšku návrh na zvýšenie zamietol.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal otec maloletého dieťaťa v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Vytýkal súdu, že pochybil pri aplikácii § 75 Zákona o rodine, keď dostatočne neprihliadol k jeho schopnostiam a možnostiam a nezohľadnil jeho majetkové pomery. Zdôraznil, že ako osoba s plným invalidným dôchodkom nemá nárok byť evidovaný na úrade práce, ktorý by mu pomohol s hľadaním pracovných príležitostí. Ak sa aj nejaká možnosť pracovnej príležitosti nájde, vo chvíli oznámenia o plnom invalidnom dôchodku z nej ihneď zide. Vzhľadom k tomu, že je vyučený murár, až do chvíle zhoršenia jeho zdravotného stavu pracoval len v stavebníctve alebo u pásovej výroby a je pre neho takmer nemožné nájsť uplatnenie v iných pracovných sférach. Poukázal na nesprávny výpočet okresného súdu, pretože pokiaľ má výška výživného byť 20 % jeho potencionálneho príjmu, potom sa jedná o 80,- eur, nie o 100,- eur. Považuje za neobhájiteľný právny názor, že mu môže byť nariadené platiť o 15,- eur vyššie výživného v situácii, keď u neho došlo k zníženiu príjmu oproti roku 2011 o štvrtinu, zatiaľ čo u matky došlo k jeho zvýšeniu viac ako sedemnásobne. Ohradzuje sa aj proti tomu, že má o syna M. minimálny záujem, že sa s ním nestýka ani mu nič nekupuje, ani neobstaráva. Zdôrazňuje, že svojho syna má veľmi rád a hoci nejazdí na Slovensko často, zakaždým, keď je na Slovensku, ho navštívi. Kým mu jeho zdravotný stav dovolil pracovať a mať finančný príjem, vždy mu niečo priniesol alebo kúpil a vzal ho na nejaký výlet, na ktorý s ním jazdila aj jeho priateľka. Tiež mu dával darčeky, hoci drobné na sviatok, narodeniny alebo Vianoce. Niekoľko rokov mu platil aj životné a úrazové poistenie. V roku 2016 strávil syn u neho a jeho priateľky v Ostrave pár letných prázdninových dní. Týchto niekoľko dní úplne automaticky po všetkých stránkach zafinancoval a po matke si nežiadal žiaden príspevok. V súčasnej dobe, kedy už nemá finančný príjem plynúci zo zamestnania, ale len z invalidného dôchodku, už tieto možnosti samozrejme nemá - priateľke prispieva na bývanie a chod domácnosti 3.500,- Kč a 85,- eur zasiela ako výživné. Preto rozhodne nesúhlasí s tvrdením, že o syna takmer nemá záujem. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne, aby rozsudok zmenil tak, že návrh na zvýšenie výživného zamietne.

3. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca maloletého dieťaťa uviedol, že zotrváva na doterajších vyjadreniach a navrhuje, aby krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

4. Matka maloletého dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec nemá ani poňatia, čo je to vychovávať syna. Myslí len sám na seba a podľa jej názoru sa len moc sleduje. Zdôraznila, že ona je tiež chorá, má niekoľko diagnóz a zdravotných ťažkostí, ale si nemôže dovoliť ostať maródovať. Nielen raz už skončila na pohotovosti. No napriek jej ťažkostiam pracuje a dokonca robieva nadčasy, aby synovi nič nechýbalo. Aj keď otec dieťaťa je invalidný, vždy sa dá nejako privyrobit, či už prácou na doma alebo v

chránených dielňach. Zdôraznila, aké je nákladné stravovanie a ošatenie pre takmer XX-ročného syna. Čoskoro bude navštevovať strednú školu a tieto náklady budú rásť. Keby nemala otca dôchodcu, ktorý napriek tomu, že je starší, pracuje a rovnako aj ťažko zdravotne postihnutá sestra, ktorí im obidvaja vypomáhajú. Je im za to vďačná. Zdôraznila, že jej otec a sestra nie sú povinní podieľať sa na potrebách ich syna, to je povinnosťou rodičov, teda matky a otca. Jej fixný plat je 540,- eur plus odmeny, to sa nedá dopredu povedať v akej výške. Preto robí aj nadčasy, aby si mohla privyrobiť. Z výplaty jej odchádza 200,- eur na nájom a 106,65 eur na pôžičku, 30,- eur dáva synovi vreckové a 14,- eur mu platí poisťku. Pokiaľ by jej nepomáhali otec a sestra, určite by to nezvládla. Ohradzuje sa voči tomu, že otec príde za synom vždy, keď je na Slovensku a že mu niečo kúpi. Veľakrát sa stalo, že syn zistil, že otec bol na Slovensku, no za ním neprišiel. Ona nikdy nebránila stretávaniu sa syna M. s otcom. Poukázala na to, že otec chodieval aj na dovolenky do zahraničia k moru a syna nikdy nezobral so sebou, aby sa syn necítil menejcenný, zabezpečila aj ona raz dovolenku pri mori, na ktorú si musela požičať. Preto jej názor je, že otec by sa mal viac podieľať na výchove svojho syna a na jeho potrebách a aj stanovená výška výživného 100,- eur je málo.

5. Otec maloletého syna v písomnej replike k vyjadreniu matky uviedol: Súhlasí s matkou, že nemá potuchy, čo znamená vychovávať dieťa, a to, že sa synom vidí iba vo chvíľach, keď je na Slovensku, je nedostatočné a je si vedomý, že nikdy nedoženie čas, ktorý s ním nestrávil. Vie, že mu matka poskytla dobrú výchovu, no súčasne poukazuje na fakt, ktorý mu znemožnil podieľať sa na jeho výchove, a to bol rozchod s jeho matkou, ku ktorému došlo na jej popud. Súhlasí aj s tým, že v dnešnej dobe zrejme neexistuje človek, ktorý by nemal nejaké zdravotné problémy, či už väčšie alebo menšie a verí, že ich má aj matka ich syna. Zdôraznil, že by nastúpil do akejkoľvek práce, ktorá by sa naskytla, no zdravotný stav mu to momentálne nedovoľuje. Nevie, v akom stave sa ráno zobudí a či bude schopný vstať z postele bez pomoci palíc. Zároveň poukázal na to, že niekoľkokrát matku dieťaťa žiadal, aby ho pustila na víkend k nemu do Českej republiky, kde pracoval, no matka to vždy zamietla, že je ešte príliš malý, že nie je zvyknutý, že by sa bál. Je obdivuhodné, že matka mu poskytuje vreckové, aj keď nemá peňazí nazvyš, nehovorí to preto, že by mu peniaze neprial, ale sú deti, ktoré kvôli finančnej situácii v rodine nedostávajú vreckové žiadne alebo menšie a v tomto smere by sa podľa neho dalo aspoň minimálnym spôsobom ušetriť. Je tiež dobré, že má syn záľuby. Čo sa týka rybárskeho krúžku, chcel mu ho zaplatiť, opäť bol odmietnutý. Poisťku, ktorú synovi platil, zrušil preto, že bol v tom čase dlhodobo evidovaný na úrade práce s podporou v nezamestnanosti. Ako sa uvádza vo vyjadrení matky, je povinnosťou rodičov, teda aj jeho, aby sa podieľal na výchove a potrebách ich syna, s čím úplne súhlasí a chápe, že nepožaduje od svojho otca či sestry, aby sa na týchto potrebách podieľali, ani on by také niečo nepožadoval, no nezvratným faktom z ľudského hľadiska je, že každý prarodič sa snaží svojmu dieťaťu alebo aj vnúčaťu pomáhať, a to akýmkoľvek spôsobom - finančne, materiálne, fyzicky, psychicky. Takže verí, že ani M. ani jeho matke nič extrémne nechýba. Pokiaľ matka uviedla, že nič M. neprinesol, keď prišiel na Slovensku, voči tomu sa ohradzuje. Už v odvolaní uviedol, že toto platilo, keď mal finančný príjem plynúci so zamestnaním. Súhlasí s tým, že by sa mal na výchove syna viac podieľať, a preto, ak by za ním M. chcel do Českej republiky prísť, a to nielen na víkend, môže kedykoľvek. Výživné 100,- eur je v dnešnej dobe pre dospievajúce dieťa málo, no byť situácie, v akej sa teraz nachádza, tak by pristúpil k zvýšeniu výživného bez jedinej námietky. No ak bude platiť zvýšené výživné, neostane mu pre vlastnú minimálnu potrebu. Na Slovensku mu síce bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok, ale len ústne a dodnes nedostal žiadne písomné vyrozumienie alebo finančný výmer, a to vzhľadom na situáciu, ktorú rieši Sociálna poisťovňa v Českej republike v spolupráci so slovenskou.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a toto rozhodnutie bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP v zmysle § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Krajský súd ako súd odvolací podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že Zákon o rodine v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného rodiča voči dieťaťu. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktom jednak na strane dieťaťa a jednak na strane povinného rodiča. Podľa súdnej praxe pre určenie výšky výživného k dieťaťu sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti povinného rodiča, ktoré sú dané jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, zdravotným stavom, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam povinného rodiča. Na stanovenie výšky výživného je potrebné skúmať majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností povinného rodiča. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

9. Výživné stanovuje súd porovnaním stavu, ktorý bol v čase predchádzajúceho rozhodovania so stavom v čase súčasného rozhodovania. Spravidla totiž vždy dochádza k zmene odôvodnených potrieb oprávneného (napr. v súvislosti s pribúdajúcim vekom, školskou dochádzkou, prípravou na budúce povolanie, atď.), môže nastať i zmena v možnostiach a schopnostiach povinného (napr. v dôsledku zmeny zárobku, pribudnutia, či zániku vyživovacej povinnosti, atď.). Ak sa tak stane, je možné uskutočniť novú úpravu výšky výživného. Zmena rozsudku v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine je prípustná od doby, kedy došlo k zmene pomerov. Zmena pomerov sa musí týkať skutočností, na ktorých bolo založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu.

10. Preukázateľne v preskúmanom prípade došlo k zmene pomerov tak na strane oprávneného M., ako aj na strane povinných rodičov. Veď od poslednej úpravy výživného ubehlo viac ako 8 rokov. Maloletý už ukončuje druhý stupeň základnej školy, od septembra XXXX nastúpi na strednú školu. Je prirodzené, že náklady na výživu maloletého dieťaťa, ktoré začína školskú dochádzku a náklady na výživu dieťaťa, ktoré má aktuálne 15 rokov, sú podstatne vyššie. Celkový vývoj dieťaťa vyžaduje zvýšené vynakladanie finančných prostriedkov, a to nielen na základné životné potreby (stravu, oblečenie, školské pomôcky či potreby), ale aj na rozvoj záujmovej sféry (športové aktivity, záujmové krúžky a pod.). V konaní nebolo preukázané, že by sa otec s maloletým dieťaťom stretával a finančne prispieval nad rámec bežného výživného, napr. vreckovým, nákupom drobných darčiekov pri príležitosti menín, narodenín, Vianoc a podobne. Podľa odvolacieho súdu otec nemal rezignovať, ale naopak, mal vyvinúť väčšiu snahu podieľať sa na výchove a starostlivosti o svojho syna, a to nielen poskytovaním bežného výživného, ale i v nemateriálnej starostlivosti, ktorú by maloletý syn určite privítal. Matka si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu plní výkonom osobnej starostlivosti, výživou za prispenia výživného zo strany otca a tiež pomocou svojej rodiny. V konaní bolo preukázané, že schopnosti a možnosti otca dosahovať príjem vzhľadom na zhoršenie zdravotného stavu od posledného určenia výživného, sa znížili. Odvolací súd súhlasí so súdom prvej inštancie, že napriek tomu je potrebné konštatovať vzhľadom na skutočnosť, že otec absolvoval liečbu a následnú rehabilitáciu, ako aj kúpeľnú liečbu, preto jeho stav možno považovať za stabilizovaný, preto je povinnosťou otca hľadať si nezaťažujúcu prácu zodpovedajúcu jeho zdravotnému stavu, pretože od otca možno spravodlivo žiadať, aby bol v tomto smere aktívny a s prihliadnutím na jeho zdravotný stav, aby vynaložil väčšie úsilie, aby dosiahol taký príjem, aby mohol plniť vyživovaciu povinnosť vzhľadom na zvýšené potreby maloletého dieťaťa. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že je jeho zákonnou a morálnou povinnosťou zabezpečiť svoje nezaopatrené dieťa, pretože nemožno spravodlivo žiadať, aby väčšinu nákladov zabezpečovala len jeho matka. Preto správne okresný súd za primeraný dodatočný príjem, ktorý by otec mohol dosiahnuť, považoval 30 % z minimálnej mzdy 13.350,- Kč určenej v Českej republike, t.j. sumu 4.000,- Kč (400,- eur). V tejto súvislosti okresný súd tiež na argumentáciu matky, ktorá vykonáva prácu telefónneho operátora, keď túto prácu vykonávajú aj osoby s vážnymi zdravotnými problémami. Aj odvolací súd potom považoval za primerané výživné na XX-ročné dieťa sumu 100,- eur z potencionálneho príjmu otca 400,- eur. Na tejto skutočnosti nič nemení ani nesprávne percentuálne vyčíslenie 20 % zo sumy 400,- eur, keď správne malo byť uvedené 25 % zo sumy 400,- eur. Je potrebné, aby si otec uvedomil, že maloletý je vo veku, keď sú jeho nároky na stravovanie, hygienu, oblečenie a záujmy najvyššie, pričom v súvislosti s nástupom na strednú školu od septembra XXXX sa podstatne tieto jeho náklady ešte zvýšia. Tieto nemôže hrať len matka, aj keď u nej došlo k zvýšeniu príjmu. Matka ako jediná vykonáva dlhodobu osobnú starostlivosť o dieťa, preto je žiaduce, aby sa aspoň takto vo forme zvýšenia výživného podieľal aj otec. Návrh matky, aby súd zvýšil výživné zo sumy 85,- eur na sumu 200,- eur nepovažoval odvolací súd za dôvodný, a to vzhľadom na preukázané príjmové, osobné, zdravotné a majetkové pomery na strane otca, pričom odvolací súd dáva do pozornosti ust. § 62 Zákona o rodine, v zmysle ktorého dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni

rodičov. Aktuálna životná úroveň rodičov, resp. povinného otca, nedovoľuje priznať matkou požadované výživné vo výške 200,- eur mesačne, a preto správne postupoval okresný súd, pokiaľ návrh matky v prevyšujúcej časti zamietol.

11. Krajský súd mal za to, že rozsudok okresného súdu zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ako aj schopnostiam a možnostiam povinného rodiča, a preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)